

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phẩm 8: KHÔNG

Vô lượng kinh khác
Giảng rộng về Không
Nên ở kinh này
Tóm lược giải nói.
Chúng sinh căn chậm
Trí tuệ ít ỏi
Chẳng thể biết nhiều
Vô lượng nghĩa không
Nên ở kinh này
Lược nói về “không.”
Phương tiện vi diệu
Vô số nhân duyên.
Vì kẻ căn chậm
Khởi tâm đại Bi
Nay ta diễn nói
Kinh vi diệu này.
Như ta hiểu rõ
Tâm ý chúng sinh
Thân này hư ngụy
Giống như hư không.
Lục nhập xóm làng
Chỗ dừng giặc kết
Tất cả tự trụ
Đều chẳng biết nhau.
Nhãn căn nhận sắc
Tai phân biệt thanh
Mũi ngửi các hương
Lưỡi nếm các vị
Còn về thân căn
Tham nhận các xúc
Ý căn phân biệt
Tất cả pháp trần.
Sáu tình các căn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều có nhân duyên
Cảnh giới các trần
Chẳng tạo duyên khác.
Tâm như huyền hóa
Chạy theo sáu tình
Mà luôn vọng tưởng
Phân biệt các pháp
Giống như mọi người
Chạy theo hư không.
Tai hại sáu giác
Ngu chẳng biết tránh
Tâm luôn nương tựa
Cảnh giới sáu căn
Tất cả tự biết
Là chỗ dò xét
Đi theo sắc, thanh
Hương, vị, xúc, pháp
Tâm ở sáu tình
Như chim mắc lưới
Tâm ấy mọi chỗ
Luôn ở các căn
Theo đuổi các trần
Không hề tạm bỏ.
Thân rộng, hư nguy
Chẳng thể trường dưỡng
Không có tranh tụng
Cũng không làm chủ.
Từ các nhân duyên
Hòa hợp mà có
Không có thật, bên
Vọng tưởng khởi lên
Tất cả nghiệp lực
Hư giả, rộng không.
Địa, thủy, hỏa, phong
Tập hợp thành lập

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tùy lúc giảm, tăng
Tàn hại lẫn nhau.
Giống như bốn rắn
Cùng ở một hộp
Rắn bốn Đại đó
Tánh chúng khác nhau
Trên hai, dưới hai
Các phương cũng hai.
Như vậy rắn Đại
Đều diệt không còn.
Hai rắn Địa, Thủy
Tánh chúng nặng chìm.
Hai rắn Phong, Hỏa
Tánh nhẹ thăng lên.
Hai tánh tâm thức
Lay động chẳng dừng
Theo nghiệp thọ báo
Các cõi trời, người
Theo nghiệp đã tạo
Bị đọa ba cõi.
Địa, thủy, hỏa, phong
Khi hoại diệt tan
Đại, tiểu bất tịnh
Chảy tràn bên ngoài
Thân sinh ra trùng
Không thể yêu thích
Bỏ nơi gò mả
Như cây mục nát
Thiện nữ phải quán
Các pháp như vậy
Chỗ nào có người
Và cả chúng sinh.
Vốn tính tịch tĩnh
Vô minh nên có
Các Đại như trên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả chẳng thật.
Vốn tự chẳng sinh
Tánh không hòa hợp
Do nhân duyên trên
Ta nói các Đại
Vốn chẳng chân thật
Hòa hợp mà có.
Thể tánh vô minh
Vốn tự chẳng có
Vọng tưởng nhân duyên
Hòa hợp mà sinh
Do không thật có
Vô minh giả danh
Vậy nên ta nói
Gọi rằng vô minh
Hành, thức, danh sắc
Lục nhập, xúc, thọ
Ái, thủ, hữu, sinh
Lão tử, ưu não
Các nghiệp và khổ
Chẳng thể nghĩ bàn
Sinh tử vô tế
Xoay vần chẳng dứt.
Vốn không có sinh
Cũng không hòa hợp,
Suy nghĩ chẳng lành
Tâm hành tạo tác
Ta đoạn tất cả
Kiến chấp buộc ràng
Dùng dao trí tuệ
Cắt lưới phiền não.
Ngôi nhà năm ấm
Quán đều tịch tĩnh
Chứng đạo Vô thượng
Công đức vi diệu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mở cửa cam lộ
Hiện bình cam lộ
Vào thành cam lộ.
Ở nhà cam lộ
Khiến cho chúng sinh
Ăn vị cam lộ
Thổi loa đại pháp
Đánh trống đại pháp
Thắp đèn đại pháp
Rưới mưa Thắng pháp.
Ta nay phá tan
Tất cả oán kết
Dựng lên pháp tràng
Vi diệu đệ nhất.
Độ các chúng sinh
Khởi biển sinh tử
Dứt hẳn ba ác
Vô lượng khổ não.
Phiền não bùng cháy
Thieu đốt chúng sinh
Không ai cứu giúp
Không chỗ nương tựa
Ta dùng cam lộ
Vị ngon mát dịu
Khiến họ đầy đủ
Nóng cháy khỏi liền.
Ở vô lượng kiếp
Tu hành các hạnh
Cúng dường cung kính
Chư Phật Thế Tôn
Kiên cố tu tập
Đạo quả Bồ-đề
Cầu được Pháp thân
Như Lai chân thật
Bỏ những vật quý

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cơ thể, tay chân
Đầu mắt não tửy
Tình yêu nữ nam
Tiền tài trần bảo
Trần châu, kim ngân
Lutu ly, anh lạc
Vô số vật khác
Hoan hỷ bố thí
Tâm không hối tiếc
Quán pháp tánh không
Là trí Vô thượng.*

*Trong tam thiên đại thiên thế giới
Chặt cây cối để làm thẻ đếm,
Ba ngàn đại địa tán thành bụi
Những bụi này cùng khắp hư không,
Tất cả chúng sinh có trí tuệ
Đem trí tuệ này cho một người,
Những người như vậy nhiều như bụi.
Tính số bụi này, biết số lượng.
Trí tuệ Như Lai chẳng thể tính
Một niệm trí tuệ của Thế Tôn
Trong vô số kiếp, tính không hết.*

M